

31998L0058

8.8.1998

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 221/23

NÕUKOGU DIREKTIIV 98/58/EÜ,**20. juuli 1998,****mis käsitleb põllumajandusloomade kaitset**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽³⁾

ning arvestades, et:

kõik liikmesriigid on ratifitseerinud Euroopa konventsiooni põllumajandusloomade kaitse kohta (edaspidi "konventsioon"); ka ühendus on kiitnud selle konventsiooni heaks otsusega 78/923/EMÜ ⁽⁴⁾ ning andnud hoiule omapoolse heakskiidukirja;

ühendus peab konventsiooni osalisena kehtestama konventsioonis sätestatud põhimõtted;

need põhimõtted hõlmavad omandatud kogemuste ja teaduslike teadmiste põhjal loomade füsioloogilistele ja etoloogilistele vajadustele vastava peavarju, toidu, vee ja hoolitsuse võimaldamist;

ühendusel on samuti vaja sätestada edasised meetmed konventsiooni ja selle põhjal antud soovitude ühetaoliseks kohaldamiseks ning erieeskirjad käesoleva direktiivi kohaldamiseks;

Euroopa Parlament on oma 20. veebruari 1987. aasta resolutsioonis loomaheaolu käsitlevate põhimõtete kohta ⁽⁵⁾ kutsunud komisjoni üles tegema ettepanekuid ühenduse eeskirjadeks, mis hõlmaksid karjakasvatuse üldisi aspekte;

Euroopa Liidu lepingu lõppaktile lisatud deklaratsioonis nr 24 on kutsutud Euroopa institutsioone ja liikmesriike üles ühenduse õigusaktide koostamise ja rakendamise juures, eriti ühise põllumajanduspoliitika valdkonnas, võtma täiel määral arvesse loomaheaolunõudeid;

loomakaubanduse sujuvat korraldamist häirivad erinevused, mis võivad kahjustada konkurentsitingimusi;

sellepärast on vaja kehtestada ühenduse miinimumnõuded põllumajandusloomade kaitseks, et tagada tootmise ratsionaalne areng ning hõlbustada loomakaubanduse korraldamist; selleks on asjakohane võtta arvesse ühenduse eeskirjades juba sätestatud loomaheaolunõudeid;

tuleks alustada ühenduses ja teatavates kolmandates riikides kohaldatavate loomaheaolunõuete võrdlevat läbivaatamist ning hindamist eesmärgiga määrata kindlaks, milliseid tulevasi ühenduse programme oleks vaja konkurentsi kahjustamise likvideerimiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Käesolevas direktiivis on sätestatud miinimumnõuded põllumajanduslikel eesmärkidel aretatavate või peetavate loomade kaitseks.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata:

- a) vabalt looduses elavate loomade suhtes;
- b) võistluste, näituste, kultuuri- või spordiürituste või -tegevuse jaoks peetavate loomade suhtes;
- c) katse- või laboriloomade suhtes;
- d) selgrootute loomade suhtes.

3. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira muudes aktides, eriti direktiivides 88/166/EMÜ, ⁽⁶⁾ 91/629/EMÜ ⁽⁷⁾ ja 91/630/EMÜ ⁽⁸⁾ sätestatud ühenduse eeskirjade kohaldamist, mis jäävad kehtima.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) loom – iga loom (sealhulgas kala, roomaja või kahepaikne), mida aretatakse või peetakse toidu, villa, naha või karusnaha pärast või muudel põllumajanduslikel eesmärkidel;

⁽⁶⁾ Nõukogu 7. märtsi 1998. aasta direktiiv 88/166/EMÜ, millega täidetakse Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas 131/86 (millega tühistati nõukogu 25. märtsi 1986. aasta direktiiv 86/113/EMÜ, milles sätestatakse miinimumnõuded elektripuuris peetavate munevate kanade kaitseks) (EÜT L 74, 19.3.1988, lk 83).

⁽⁷⁾ Nõukogu 19. novembri 1991. aasta direktiiv 91/629/EMÜ, milles sätestatakse vasikate kaitse miinimumnõuded (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 28). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 97/2/EÜ (EÜT L 25, 28.1.1997, lk 24).

⁽⁸⁾ Nõukogu 19. novembri 1991. aasta direktiiv 91/630/EMÜ, milles sätestatakse sigade kaitse miinimumnõuded (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 33).

⁽¹⁾ EÜT C 156, 23.6.1992, lk 11.

⁽²⁾ EÜT C 337, 21.12.1992, lk 225.

⁽³⁾ EÜT C 332, 16.12.1992, lk 22.

⁽⁴⁾ EÜT L 323, 17.11.1978, lk 12.

⁽⁵⁾ EÜT C 76, 23.3.1987, lk 185.

- 2) loomaomanik või loomapidaja – iga füüsiline või juriidiline isik, kes alaliselt või ajutiselt vastutab või hoolitseb loomade eest;
- 3) pädevasutus – pädev asutus vastavalt määratlusele, mille annab artikli 2 lõige 6 nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivis 90/425/EMÜ (milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavat veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle).⁽¹⁾

Artikkel 3

Liikmesriigid kehtestavad sätted kindlustamaks, et loomaomanikud või -pidajad võtavad kõik asjakohased meetmed, et tagada nende hoole all olevate loomade heaolu ja seda, et nendele loomadele ei põhjustata tarbetut valu, kannatusi ega vigastusi.

Artikkel 4

Liikmesriigid tagavad, et tingimused, milles loomi (välja arvatud kalad, roomajad ja kahepaiksed) aretatakse või peetakse, arvestades nende loomade liiki ning nende arengu, kohanemuse ja kodustatuse astet ning nende füsioloogilisi ja etoloogilisi vajadusi vastavalt omandatud kogemustele ja teaduslikele teadmistele, vastavad käesoleva direktiivi lisa sätetele.

Artikkel 5

1. Komisjon esitab nõukogule ettepanekuid, mida võib olla tarvis, et ühetaoliselt kohaldada Euroopa konventsiooni põllumajandusloomade kaitse kohta ning, teaduslike hinnangute põhjal, selle konventsiooni alusel tehtud soovitusi ja muid asjakohaseid eeskirju.

2. Lisaks sellele esitab komisjon käesoleva direktiivi rakendamiseks alates omandatud kogemuste põhjal ja eelkõige seoses lõikes 1 osutatud meetmetega ning tehnika ja teaduse arenguga nõukogule igal viiendal aastal ning esmakordselt viie aasta möödudes käesoleva direktiivi jõustumiskuupäevast aruande koos asjakohaste ettepanekutega, milles võetakse arvesse aruandes tehtud järeldusi.

3. Nõukogu otsustab nende ettepanekute vastuvõtmise kvalifitseeritud hääletamusega.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid tagavad, et pädev asutus inspekteerib käesoleva direktiivi sätete täitmist. Seda võidakse inspekteerida muuotstarbelise kontrolli ajal.

⁽¹⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/118/EMÜ (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 49).

2. Alates lõikes 3 sätestatud korras kindlaksmääratud kuupäevast esitavad liikmesriigid komisjonile aruandeid lõikega 1 nõutava inspekteerimise kohta. Komisjon esitab nende aruannete kokkuvõtte alalisele veterinaaromiteele.

3. Komisjon esitab enne 1. juulit 1999 artiklis 9 sätestatud korras ettepanekuid, mille eesmärk on ühtlustada:

a) lõikega 1 nõutav inspekteerimine;

b) lõikes 2 osutatud aruannete vorm, sisu ja esitamissagedus.

Artikkel 7

1. Kui seda on vaja käesoleva direktiivi nõuete ühetaoliseks kohaldamiseks, võivad komisjoni veterinaareksperdid koostöös pädevate asutustega:

a) kontrollida, et liikmesriigid täidavad neid nõudeid;

b) teha kohapealset kontrolli, et tagada inspekteerimine vastavalt käesolevale direktiivile.

2. Liikmesriik, mille territooriumil kontrolli tehakse, annab komisjoni veterinaareksperditide igakülgset abi nende ülesannete täitmiseks. Enne lõpparuande koostamist ja levitamist tuleb kõnealuse kontrolli tulemusi arutada asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega.

3. Asjaomase liikmesriigi pädev asutus võtab kõik vajalikud meetmed kontrolli tulemustega arvestamiseks.

4. Vajaduse korral võetakse artiklis 9 sätestatud korras vastu üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamiseks.

Artikkel 8

1. Komisjon esitab enne 30. juunit 1999 nõukogule aruande, mis käsitleb:

— loomaheaolualaste ühenduse sätete ja ühendust varustavate kolmandate riikide sätete võrdlust,

— võimalusi käesolevas direktiivis sätestatud heaolupõhimõtete laiema rahvusvahelise heakskiidu saavutamiseks,

— seda, mil määral võidakse õõnestada loomaheaoluga seotud ühenduse eesmärgi samaväärseid nõudeid mitte kohaldavate kolmandate riikide pakutava konkurentsi tulemusel.

2. Lõikes 1 osutatud aruandega koos esitatakse vajalikud ettepanekud, mille eesmärk on likvideerida konkurentsi kahjustamine.

Artikkel 9

1. Kui tuleb järgida käesolevas artiklis sätestatud korda, suunab otsusega 68/361/EMÜ⁽¹⁾ moodustatud alalise veterinaarkomitee (edaspidi "komitee") eesistuja omal algatusel või liikmesriigi taotlusel küsimuse viivitamata komiteele.

2. Komisjoni esindaja esitab komiteele võetavate meetmete eelnõu. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja, lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

3. a) Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.
- b) Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ettepaneku nõukogule. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui nõukogu ei ole otsust teinud kolme kuu jooksul alates tema poole pöördumisest, võtab komisjon ette pandud meetmed vastu ja rakendab need viivitamata, välja arvatud juhul, kui nõukogu on lihthäälteenamusega otsustanud kõnealuste meetmete vastu.

Artikkel 10

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid, sealhulgas võimalikud sanktsioonid hiljemalt 31. detsembril 1999, kui nõukogu ei ole artiklis 8 osutatud aruande põhjal otsustanud teisiti. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Pärast 31. detsembril 1999 võivad liikmesriigid kooskõlas asutamislepingu üldeeskirjadega siiski säilitada või kohaldada oma territooriumil rangemaid põllumajandusloomade kaitse sätteid kui need, mis on ette nähtud käesoleva direktiiviga. Liikmesriigid teatavad sellistest meetmetest komisjonile.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 11

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 12

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 20. juuli 1998

Nõukogu nimel
eesistuja
W. MOLTERER

⁽¹⁾ EÜT L 255, 18.10.1968, lk 23.

*LISA***Personal**

1. Loomade eest hoolitseb piisavalt suur personal, kellel on asjakohased võimed, teadmised ja ametialane pädevus.

Kontroll

2. Kõiki loomi, keda peetakse sellistes loomapidamissüsteemides, kus nende heaolu sõltub inimeste sagedasest hoolitsemisest, kontrollitakse vähemalt üks kord päevas. Muudes süsteemides kontrollitakse loomi selliste vaheaegadega, mis on piisavad looma kannatuste vältimiseks.
3. Saadaval peab olema piisav (püsi- või kaasaskantav) valgustus, et loomi oleks võimalik igal ajal põhjalikult kontrollida.
4. Iga looma eest, kes on haige või vigastatud, tuleb viivitamata asjakohaselt hoolitseda ning kui selline hoolitsus looma seisundit ei paranda, tuleb võimalikult kiiresti saada veterinaarabi. Vajaduse korral isoleeritakse haiged või vigastatud loomad sobivasse kohta, kus on kohane kuiv ja mugav allapanu.

Dokumenteerimine

5. Loomaomanik või -pidaja peab registrit, millesse märgitakse igasugune antud meditsiiniline ravi ning igal kontrollimisel sedastatud surmajuhumid.

Kui samaväärse teabe säilitamist nõutakse muul otstarbel, piisab sellest ka käesoleva direktiivi nõuete täitmiseks.

6. Seda registrit säilitatakse vähemalt kolm aastat ning andmed tehakse kontrollimise ajal või muu nõudmise korral kättesaadavaks pädevale asutusele.

Liikumisvabadus

7. Looma liikumisvabadust, võttes arvesse looma liiki ning arvestades omandatud kogemusi ja teaduslikke teadmisi, ei tohi piirata selliselt, et see põhjustaks loomale tarbetuid kannatusi või vigastusi.

Kui loom on pidevalt või korrapäraselt kammitas või vangistuses, tuleb talle võimaldada liikumisruum, mis omandatud kogemuste ja teaduslike teadmiste põhjal vastab tema füsioloogilistele ja etoloogilistele vajadustele.

Ehitised ja ruumid

8. Loomade eluruumide ja eriti selliste aedikute ja sisseseade ehitamiseks kasutatud materjalid, mille vastu loomad võivad puutuda, ei tohi olla loomadele kahjulikud ning need peavad olema hõlpsasti puhastatavad ja desinfitseeritavad.
9. Loomade eluruumid ja loomade kinnitamiseks kasutatav sisseseade tuleb konstrueerida ja hoida selliselt, et seal pole teravaid ääri ega väljaulatuvaid osi, mis võiksid loomi vigastada.
10. Õhuringlus, tolmutase, temperatuur, suhteline õhuniiskus ja gaasikontsentratsioonid tuleb hoida sellisel tasemel, mis ei ole loomadele kahjulik.
11. Ehitiste sees peetavaid loomi ei tohi pidada alalises pimeduses ning neile tuleb anda asjakohaselt aega kunstlikust valgustusest puhkamiseks. Kui looduslikust valgustusest ei piisa loomade füsioloogiliste ja etoloogiliste vajaduste rahuldamiseks, võimaldatakse loomadele asjakohane kunstlik valgustus.

Väljas peetavad loomad

12. Väljas peetavaid loomi tuleb vajaduse ja võimaluse korral kaitsta halbade ilmastikutingimuste, kiskjate ja looma tervist ähvardavate ohtude eest.

Automaat- või mehaanilised seadmed

13. Kõiki looma tervise ja heaolu huvides hädavajalikke automaat- või mehaanilisi seadmeid tuleb kontrollida vähemalt üks kord päevas. Kui nendes avastatakse vigu, tuleb need viivitamata parandada või kui see on võimatu, tuleb astuda asjakohased sammud loomade tervise ja heaolu kaitseks.

Kui loomade tervis ja heaolu sõltub kunstlikust õhutussüsteemist, tuleb tagada asjakohane varusüsteem, et tagada piisav õhuvahetus loomade tervise ja heaolu säilitamiseks süsteemirikke korral, ning rikest märku andev häiresüsteem. Häiresüsteemi tuleb korrapäraselt kontrollida.

Sööt, vesi ja muud ained

14. Loomade söödavalik peab olema tervislik, vastama nende vanusele ja liigile ning sööta tuleb anda piisavas koguses, et säilitada loomade hea tervise seisund ja rahuldada nende toitumisvajadused. Loomale ei tohi anda sööta või vedelikku viisil, mis võib põhjustada loomale tarbetuid kannatusi või vigastusi, ning loomadele antav sööt või vedelik ei tohi põhjustada loomale tarbetuid kannatusi ega vigastusi.
15. Kõikidel loomadel peab olema juurdepääs söödale selliste vaheaegadega, mis vastavad nende füsioloogilistele vajadustele.
16. Kõikidel loomadel peab olema juurdepääs asjakohasele kogusele piisava kvaliteediga veele või neil peab olema võimalus oma vedelikuvajaduse rahuldamiseks muul viisil.
17. Söötmis- ja jootmiseladmed peavad olema kujundatud, konstrueeritud ja paigutatud selliselt, et minimeerida sööda ja vee saastumine ning loomadevahelise konkurentsi kahjulikud mõjud.
18. Loomale ei tohi manustada ühtegi muud ainet peale nende, mida antakse terapeutilisel või profülaktilisel eesmärgil või zootehnilisel otstarbel, mis on määratletud direktiivi 96/22/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 punktis c, välja arvatud juhul, kui teaduslikud loomaheaolu uuringud või omandatud kogemused on näidanud, et selline aine ei mõju kahjulikult looma tervisele ega heaolule.

Looma keha moonutamine

19. Kuni loomade keha moonutamist käsitlevate erisätete vastuvõtmiseni artiklis 5 sätestatud korras kohaldatakse asjakohaseid siseriiklikke sätteid kooskõlas asutamislepingus sisalduvate üldeeskirjadega, ilma et see piiraks direktiivi 91/630/EMÜ kohaldamist.

Aretusmeetodid

20. Sellist looduslikku või kunstlikku aretamist või aretusmeetodeid, mis põhjustavad või tõenäoliselt põhjustavad loomadele kannatusi või vigastusi, ei tohi kasutada.

See säte ei välista teatavate meetodite kasutamist, mis võivad põhjustada minimaalseid või hetkelisi kannatusi või vigastusi või tingida sekkumist, millega tõenäoliselt ei põhjustata püsivat vigastust, kui sellised meetodid on lubatud siseriiklike sätetega.

21. Ühtegi looma ei tohi pidada põllumajandusloomana, kui selle looma genotüübi või fenotüübi põhjal ei ole võimalik põhjendatavalt eeldada, et seda looma saab pidada kahjustamata tema tervist ega heaolu.

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 96/22/EÜ, 29. aprill 1996, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beeta-agonistide kasutamise keelamist loomakasvatustes (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3).